

saaledes, at Privatimportørerne ikke er i Stand til at tage en ublu Avance. Jeg gentager, at jeg ikke forstaa, at Andelsfolk som Hr. Niels Frederiksen ønsker at klynge sig til et monopoliseret Centralkontor, og jeg maa tilstaa, at det bedrøver mig ikke saa lidt at se Andelsfolk, ogsaa Ledere, holde fast ved en saadan Institution. Det forekommer mig, at det er netop disse Folk, der i fuldt Maal gaar bort fra deres hidtidige Livssyn paa dette Omraade, og ikke Landbrugsministeren, idet han netop ønsker, at vi gaar tilbage til de naturlige Forhold.

Der staar udtrykkelig i den Fragt-overenskomst, der tidligere er omtalt, at Regeringen frafalder yderligere Befragtningsrestriktioner overfor Rederne, naar de gaar ind paa den Overenskomst. Det forekommer mig, at dette i nogen Grad har givet dem et Holdepunkt for den Antagelse, at der ikke fremtidig skulde gøres Indgreb overfor dem, og jeg er ganske overbevist om, at netop Forhandlingerne i Fjor har vanskeliggjort den nuværende Regerings Forhandling med Rederne i Aar. Der staar netop i denne Overenskomst, at disse 133 000 Tons Skibsrum, der blev stillet til Raadighed, blev stillet til Raadighed for Brødkornsordningen, og at den Del af Tonnagen, som ikke gik med til Brødkornsordningen, stillede til Redernes frie Disposition. Naar vi saa ved, at de første Skibe af disse 133 000 Tons først kom til Landet i Februar 1920, og at de sidste først vil komme til Landet i Marts—April 1921, tror jeg, at enhver vil forstaa, at en saadan Ordning, hvorefter altsaa de Ombytningsvarer, der skulde hjem til Høsten i 1919, først kommer hjem i 1921, er ganske umulig. Det var den, der vanskeliggjorde Ombytningen, og det var, fordi man ikke kunde tilbyde mere end 20 Tdr. pr. Landmand, at Landmændene ikke modtog Ombytningen i større Omfang, end det skete. Det var ogsaa det, der gjorde, at man, da man sidste Efteraar manglede Majs, maatte befragte Skibe til Verdensmarkedets Fragter, til dyrere Fragter end Maksimalfragten, netop for at sikre Majsforsbruget herhjemme, medens man i Sommer, da der er rigelig med Majs herhjemme, ser, at der ogsaa er rigeligt af Tonnage, altsaa paa en Tid, da der ikke er Brug for den, og det ikke koster Rederne noget, idet Verdensfragten er lig Maksimalfragten.

Hvis det er den Ordning, Niels Frederiksen ønsker fortsat, maa jeg sige for min Part, at den Ordning ønsker jeg ikke at give min Tilslutning til, men vil meget fraaade. Men jeg ønsker ikke, at Skibs-

farten skal fritages for sit Bidrag til at bringe Brødpriserne nedad; og er det derfor ikke muligt at opnaa en fredelig Overenskomst med Skibsfarten, vil jeg haabe, at det ad andre Veje kan lykkes at faa Rederne til at give et Bidrag. Vi saa, hvorledes Skibsfarten i Fjor i fuldt Maal modtog Anerkendelse fra den tidligere Indenrigsminister for den Samfundsfølelse, Forstaaelse og Offervillighed, den havde vist under hele Krigen. Det havde været mit Haab, at den ogsaa i Aar havde vist den rette Forstaaelse af Samfundsforholdene. Det er ikke sket; men jeg pointerer som sagt, at den i Fjor mødte fuld Anerkendelse og Taknemmelighed fra Hr. Rode, medens den Side, der repræsenterede Landbruget, havde vanskeligt ved at opnaa Anerkendelse.

Der var en Bestemmelse i Fragtoverenskomsten, som gik ud paa, at den Tonnage, der ikke gik med til Ombytning, var fri, og Rederne pointerede udtrykkelig, at de ikke ønskede at stille denne Tonnage til Raadighed for andre Erhverv. Derfor blev det, da Forhandlingerne blev ført om den Majs, der blev hjembragt paa den billige Tonnage, udtrykkelig pointeret, at Rederne ikke vilde gaa med til, at den Majs blev solgt til den billige Pris og derved kom Flæskeproduktionen og det mindre Landbrug til gode. Det er den Bestemmelse i Fragtoverenskomsten, som giver Rederne fri Disposition over deres Tonnage, der er Skyld i, at det ikke var muligt, at den paa-gældende Majs kom Svineproducenterne til gode til den billige Pris. Det er der, man skal lægge Skylden, og ikke paa Landbrugsministeren.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger om selve Kornloven. Vi er enige om, at der skal baade være Opfødrings- og Udførselsforbud og Afleveringspligt. Bestræbelserne maa derfor gaa ud paa to Ting: billigere Administration og bedre Erstatning til Producenterne. Det forekommer mig, at det fremsatte Lovforslag i fuldt Maal stiler herhenimod. Man søger at nedbringe Udgifterne fra ca. 42 Mill. Kr. til ca. 24 og at give fuld Erstatning til Producenterne. Tilfredsstillende den foreslaede Pris, 43—44 Kr., ikke, maa Forhandlingerne i det Udvalg, der nu bliver nedsat, gaa ud paa at finde en rimelig Pris, saaledes at Producenterne faar fuld Erstatning for det Korn, de afleverer, og faar Fodervarer i Stedet for af samme Værdi samt Godtgørelse for deres Ulejlighed. Da Hr. Niels Frederiksen i sin første Tale fremhævede, at han meget ønskede den lavest mulige forsvarlige Pris,